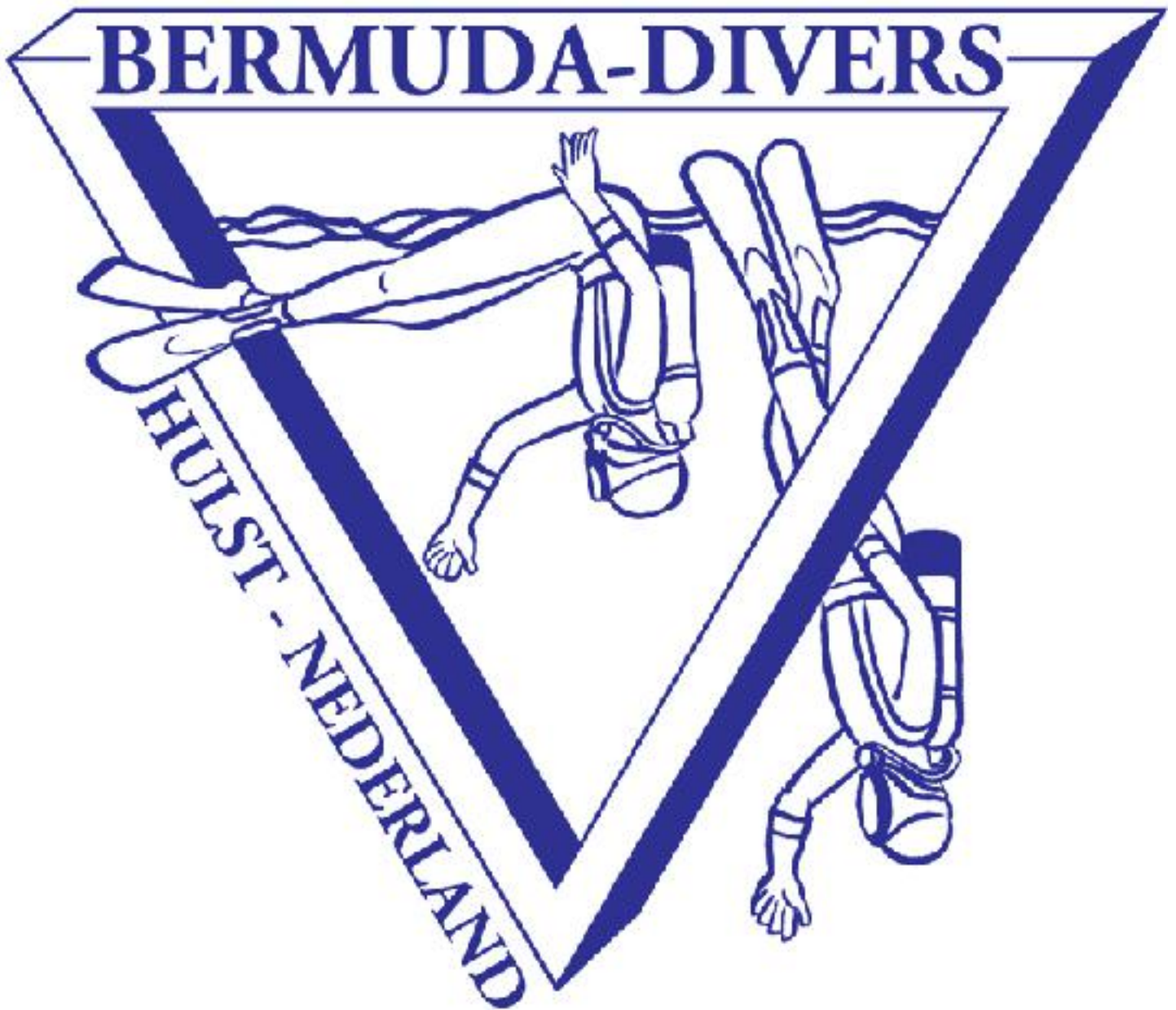

Buddy

April - Mei - Juni

2019

**Buddy is een uitgave van
Duikvereniging Bermuda Divers.**

Verantwoordelijke uitgever: Het bestuur van de Bermuda Divers.

De Buddy verschijnt 4 maal per kalenderjaar.

**Alle reacties, artikelen, opmerkingen en aanvullingen worden graag tegemoet gezien
op het redactie adres: buddy@bermuda-divers.nl**

Bestuur Bermuda Divers:

Voorzitter: Marc Van Britsom

Secretaris: Martijn de Bruijn

Penningmeester: Monique Menu

Bestuurslid: Rob Verhagen

Bestuurslid: Vacant

Ereleden: Kees van Deijk - Werner Volleman

Waarnemend opleidingscoördinator: Marc Hemelaar

Materiaalcommissie: Willy Menu - Jacco IJzerman

Evenementencommissie: Sheila van Dierendonck - Diana Verhagen

PR Commissie Marc Van Britsom - Rut Van Vlierberghe

Alexandra de Waele - Jo Verbraecken

Redactie Buddy: Aswin Stockman - Alexia Peeters - Sheila van Dierendonck

Webmaster Marc Van Britsom

Bankrekeningnummer: RABOBANK 32.26.04.036 t.n.v. Bermuda Divers

IBAN: NL58RABO0322604036

Swift of BIC-code: RABONL2U

Correspondentieadres Bermuda Divers: Montgomerysingel 4, 4587 EX Kloosterzande

Beste Duikers,

Dit is alweer de tweede uitgave van de Buddy in 2019, wat gaat het jaar weer al snel. Voor we het weten hebben we weer de eerste “buiten” duiken te pakken en om dit seizoen officieel te openen de Zomer Snert Duik. Wie kijkt hier niet naar uit.

De zwembadtrainingen, spelletjes en het natafelen hebben in de winter ook zo hun charmes, maar uiteindelijk willen we toch het liefste “buiten” duiken en genieten van al dat moois wat er onderwater te zien is in de Zeeuwse-, Belgische- en alle wateren ver daarbuiten.

We wensen iedereen dan ook een mooi en veilig duikseizoen toe.

Tot binnenkort aan de waterkant!!!

Leuke stukjes, anekdotes of andere duik gerelateerde informatie is altijd

welkom bij de Buddy-redactie. buddy@bermuda-divers.nl

De Buddy-redactie:

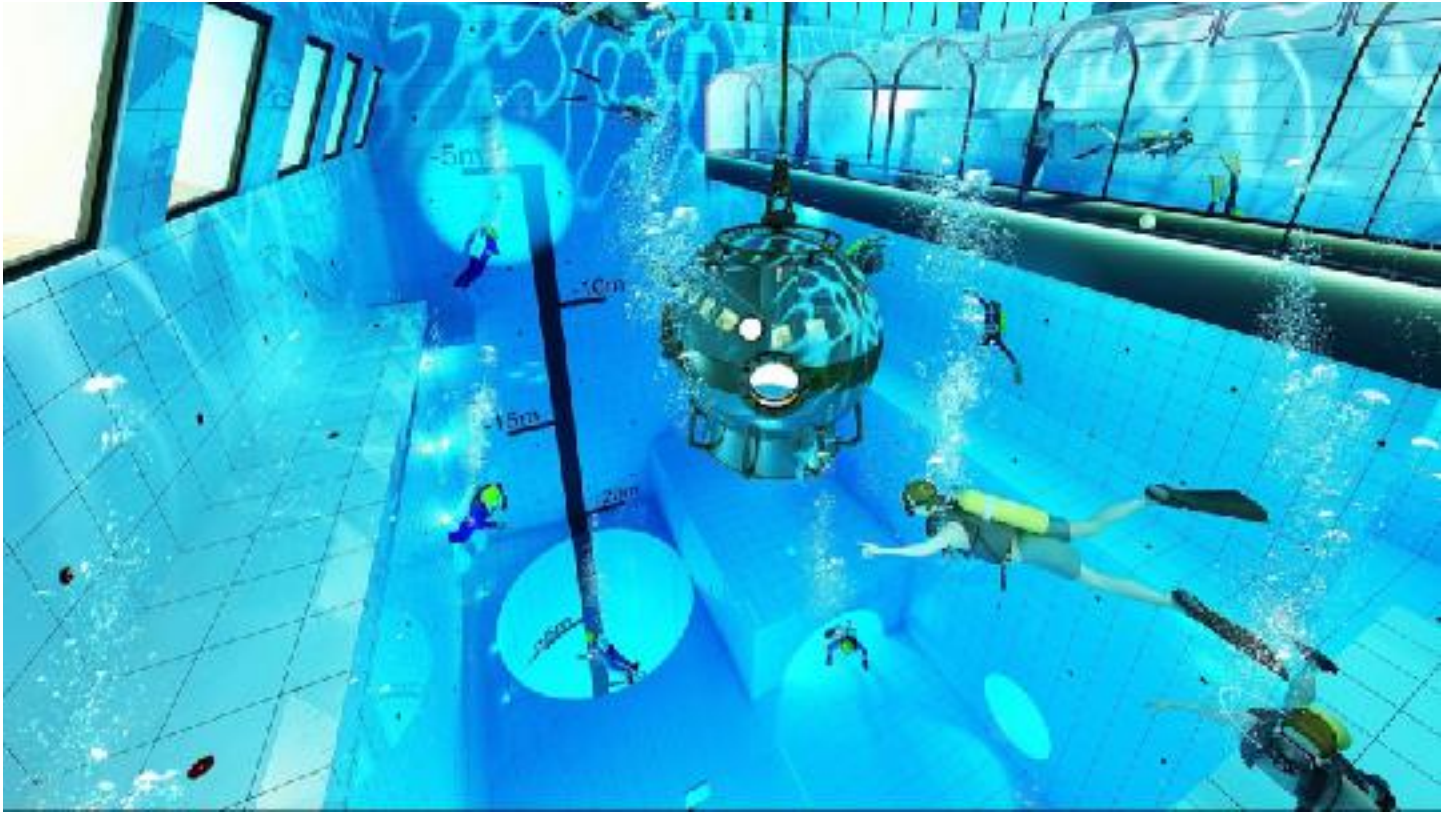
Aswin Stockman,

Alexia Peeters,

Sheila van Dierendonck

P.S. afsluitdatum voor het inleveren van materiaal voor de volgende Buddy, 30 juni 2019

Deepest Pool In The World To Open In Poland This Year

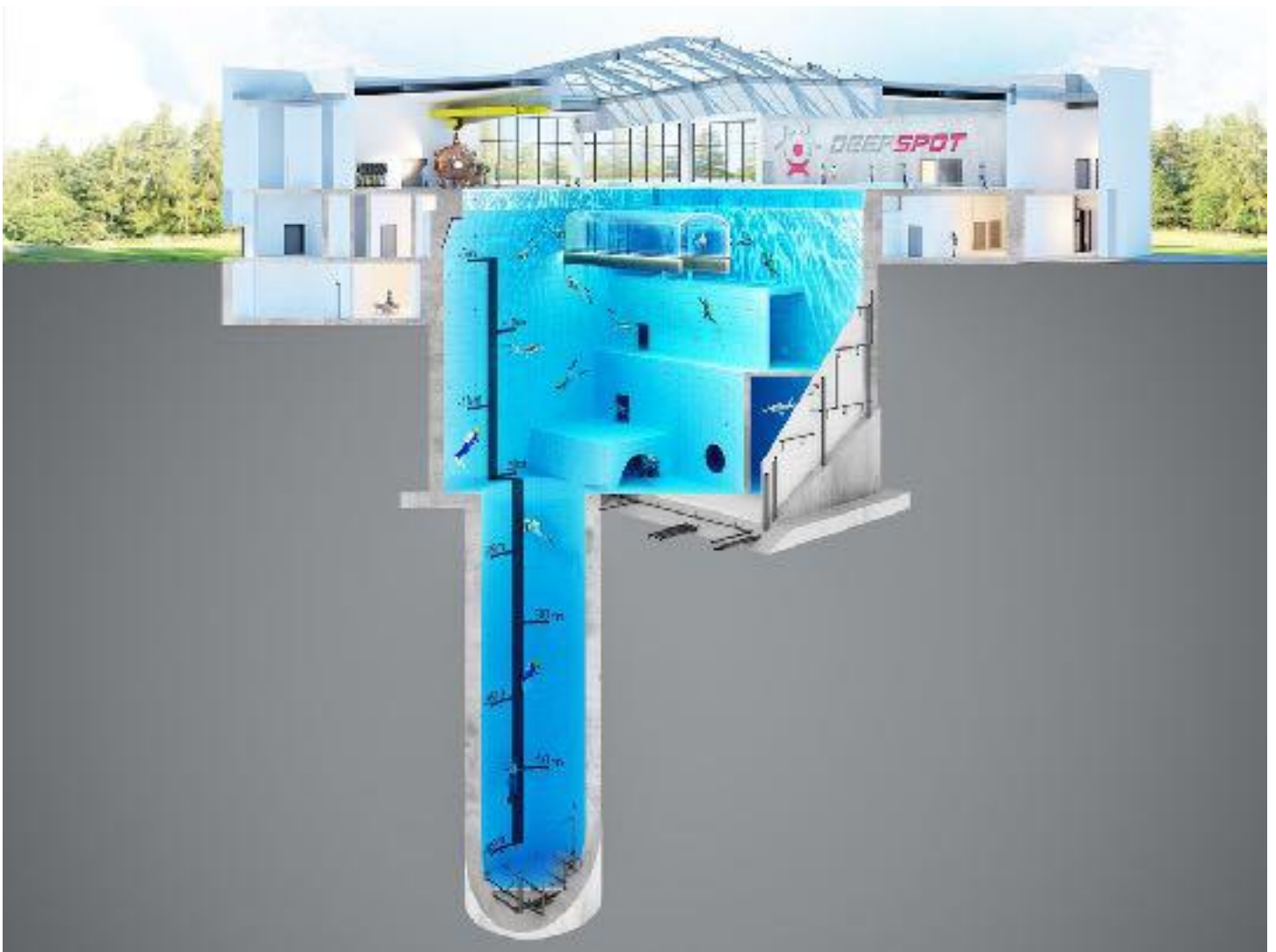

2 days ago 39K Shares

The world's deepest swimming pool is due to open in [Poland](#) later this year, promising amazing depths of 45 metres. Yup, the thought of it both impresses and petrifies me in equal measure, too.

DeepSpot - in the central Polish town of Mszczonów, which is about 40 kilometres (25 miles) from the capital Warsaw - will open its doors to the public in autumn, with a water volume equivalent to 27 normal swimming pools.

According to local media, the pool will be 45 metres (148 feet) deep. This means it will be five metres (16 feet) deeper than the present record holder, which is located in the northern Italian town of Montegrotto Terme.

*The pool will be 45 metres (148 feet) deep. Credit: CEN/
@deepspotpoland*

Eight thousand cubic metres of water will be used to fill up DeepSpot, which is the equivalent of 27 normal - i.e. 25-metre-long - swimming pools.

Reportedly constructed by the same company who built the popular indoor skydiving simulator FlySpot in Poland's Warsaw West County, it will include an underwater tunnel, hotel rooms overlooking the pool, as well as restaurants and conference rooms. And it won't just be for scuba divers, either, as DeepSpot will be accessible to everyone. Well, anyone who's not too afraid of deep water, that is.

DeepSpot will be in the central Polish town of Mszczonow. Credit: CEN/@deepspotpoland

However, sadly for the impressive pool, it will only hold the record as the world's deepest for around six months. That's because that's when the Blue Abyss, currently under construction in Colchester in the UK, will open with a 50-metre-deep (164-foot-deep) pool to dethrone it.

The brainchild of ex-forces diving instructor and technology consultant [John Vickers](#), planning for the project began back in September 2014.

Vickers commented: "As Apollo 11 Astronaut, Michael Collins said, 'It's human nature to stretch, to go, to see, to understand. Exploration is not a choice really; it's an imperative.'

"I wanted to push boundaries, to go beyond the expected, to plan for the future, not just for today. This is a huge undertaking, but the reality will be a legacy for generations to come."

According to the Blue Abyss website, the 'unique' aquatic centre will house the largest and deepest indoor pool of its kind globally.

"The pool will have several entrance points and feature multi-stepped depths to accommodate for a variety of activities and simultaneous use, leading down to the 50m shaft," the website explains.

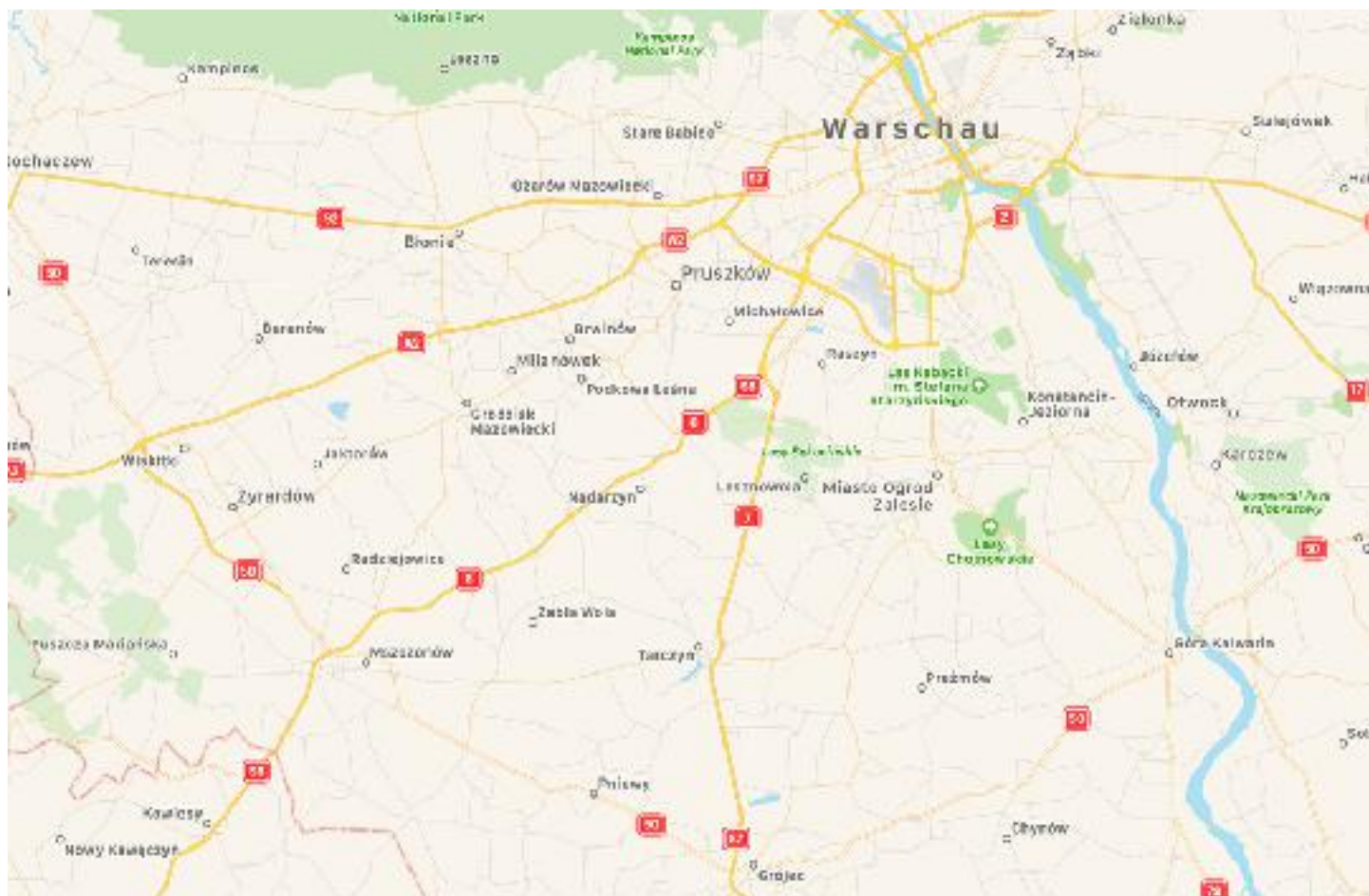
"On one side of the pool, a large table-like area at 12m will be able to house, for example, a mock section of the International Space Station for commercial astronaut training."

I mean, it's always nice to have a choice between which extremely deep swimming pool to go for, isn't it?

Featured Image Credit: CEN/@deepspotpoland

Jess Hardiman

Jess Hardiman is a journalist who graduated from Manchester University with a BA in Film Studies, English Language and Literature, and has previously worked for Time Out and The Skinny among others.

Nieuwe schelpdiersoort ontdekt in Nederlandse wateren

[NU.nl](https://www.nu.nl)

Onderzoekers hebben een voor Europa nieuwe schelpdiersoort ontdekt. De Amerikaanse strandschelp werd aangetroffen in onder meer de Voordelta en de Westerschelde.

In 2017 en 2018 zijn in Europa door wetenschappers van Wageningen Marine Research voor het eerst exemplaren van de strandschelp aangetroffen.

De onderzoekers verwachten dat het aantal Amerikaanse strandschelpen (*Mulinia lateralis*) de komende jaren in Nederland enorm zal toenemen.

Oorspronkelijk komt dit schelpdier voor in het westelijke deel van de Atlantische Oceaan, van de Golf van Saint Lawrence tot de Golf van Mexico. Deze Amerikaanse strandschelp werd aangetroffen in de Nederlandse kustwateren, in de Waddenzee en in de Westerschelde. Het gaat om tot bijna zesduizend stuks per vierkante meter.

Hoewel niet is onderzocht hoe de Amerikaanse strandschelp precies in Nederland terecht is gekomen, is het de verwachting dat het organisme is meegekomen met ballastwater van schepen.

In de jaarlijkse schelpdierenmonitoring zal Wageningen Marine Research nauwgezet volgen hoe de populatie en verspreiding van de Amerikaanse strandschelp zich ontwikkelen.

Mulina lateralis
United States, Connecticut, Guilford
NMR 17909. Actual size 25 mm

DE TAARTENKALENDER

April

Gerry Laureys	01 - 04
Herman de Booij	04 - 04
Guido Roels	11 - 04
Etienne Verstraeten	27 - 04
Jacco IJzermans	28 - 04

Mei

Sabine Menu	24 - 05
Marc Hemelaar	28 - 05

Juni

Zohra van Brussel	11 - 06
Martijn de Bruijn	18 - 06
Eric van Driessche	24 - 06

VAN HARTE GEFELICITEERD MET JULLIE

VERJAARDAG

Zeldzame maanvis spoelt voor het eerst aan op de kust van Californië

[NU.nl](https://www.nu.nl)

Een 2 meter lange maanvis is aangespoeld op een strand in Californië. Het is de eerste keer dat deze specifieke soort is gezien bij de kust van de Verenigde Staten, meldt het Belgische dagblad *Het Laatste Nieuws* maandag. Personeel van het Coal Oil Point reservaat in Californië plaatste de foto van de paar honderd kilo wegende vis op sociale media. In de eerste instantie dachten zij dat het een gewone maanvis (*Mola mola*) was, die vaak voorkomt in de Amerikaanse zeeën.

Het blijkt te gaan om de zogenoemde Hoodwinker sunfish (*Mola tecta*), een zeldzame soort die in 2014 in Nieuw-Zeeland voor het eerst werd ontdekt door de Deense Marianne Nyegaard. Het was toen voor het eerst in 130 jaar dat er een nieuwe maanvissoort werd ontdekt.

De Hoodwinkler sunfish is de grootste van de maanvissen en kan tot 3 meter lang worden. De vis werd eerder alleen in Nieuw-Zeeland, Australië, Chili en Zuid-Afrika gezien. Nu spoelde hij aan op een strand aan de andere kant van de wereld.

'Het is de ongewoonste vis'

De wetenschappers die de vis in Santa Barbara hebben gevonden, zijn verbaasd over de vondst. "Het is de ongewoonste vis die je ooit hebt gezien", zegt een hoofddocent van de universiteit van Santa Barbara tegen *CNN News*. "Hij heeft geen staart en al zijn tanden zijn samengesmolten. Hij heeft dus geen tanden en een grote ronde opening als mond."

Nyegaard spendeerde jaren aan onderzoek voordat ze de vis een naam en locatie gaf. Het dier werd geregistreerd in Australië, Nieuw Zeeland, Zuid-Afrika en Chili, maar uit tekeningen en documenten blijkt dat de maanvis in 1890 ook eens in Nederland is gezien, zegt Nyegaard tegen *CNN News*.

Richard Branson dook naar de bodem van het grootste zinkgat ter wereld en maakte er adembenemende beelden van

- AVH DVDE 27 februari 2019 16u16 Bron: Aquatica Submarines, Discovery

Wetenschap De Britse miljardair Richard Branson dook met een team van wetenschappers naar de bodem van het ‘Great Blue Hole’, het grootste zinkgat ter wereld. Het team kon prachtige beelden vastleggen vanop de bodem, 124 meter onder het zeeniveau. En dankzij een sonarscan krijgen we binnenkort een uiterst gedetailleerd beeld van de omvang van het zinkgat.

Het 'Great Blue Hole' ligt voor de kust van Belize in de Caribische Zee en is 124 meter diep en 318 meter breed. Het zinkgat spreekt al jaren tot de verbeelding van wetenschappers, maar mede dankzij miljardair en Virgin-baas Richard Branson weten we nu hoe het zinkgat er vanbinnen uitziet. Branson daalde in december, samen met een team diepzeespecialisten van Aquatica Submarines, af naar de bodem met een speciaal uitgeruste duikboot.

Nooit eerder ontdekte stalactieten

Een van de meest opmerkelijke ontdekkingen in het zinkgat waren stalactieten die er nog nooit eerder werden waargenomen. Volgens wetenschappers was het zinkgat zo'n 100.000 jaar geleden een gigantische bovengrondse grot en ontstonden de stalactieten toen de grot nog niet was overspoeld. Toen het zeeniveau steeg, verdween de grot diep in het water en zakte het dak van de grot in. Maar vanbinnen heeft de tijd wel 100.000 jaar stilgestaan.

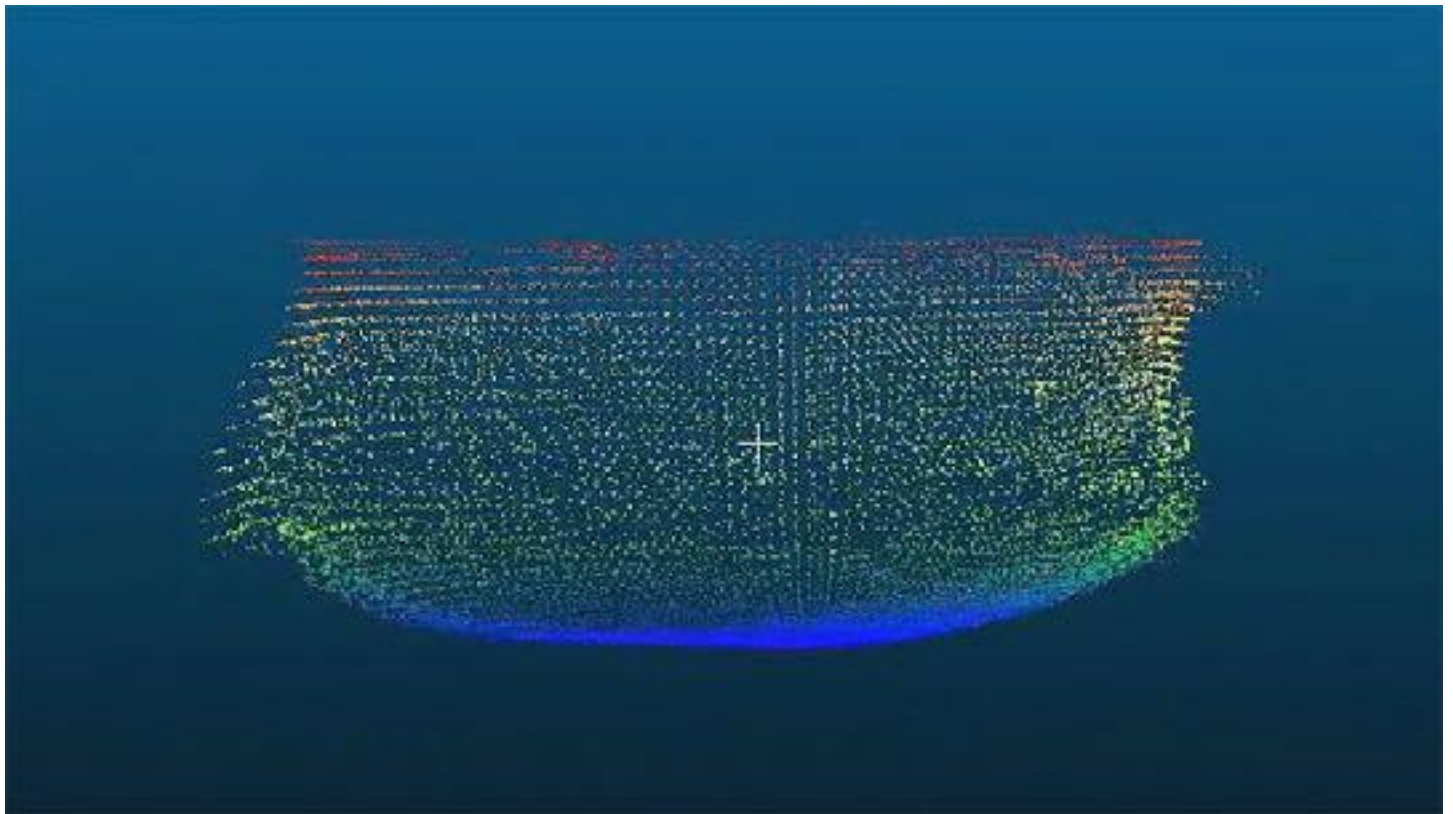

Aquatica Submarines Richard Branson en het team van Aquatica Submarines botste in het 'Great Blue Hole' op nooit eerder ontdekte stalactieten.

Naast de stalactieten vond het team ook mysterieuze sporen op de bodem van het zinkgat. “We weten niet waar die sporen vandaan komen”, zegt diepzeepilote Erika Bergman, die ook de leiding van de expeditie nam.

3D-kaart

Branson en zijn team konden met sonarscan een 3D-kaart maken van het zinkgat. Die kaart wordt binnenkort vrijgegeven, maar Aquatica Submarines licht nu al een tipje van de sluier met videobeelden.

Aquatica Submarines Aquatica Submarines kon met sonar een 3D-kaart samenstellen van het zinkgat. Die kaart wordt binnenkort gepubliceerd.

Binnenkort wordt ook een documentaire uitgezonden over de expeditie naar het Great Blue Hole. Die documentaire wordt ergens in de lente verwacht.

Aquatica Submarines Richard Branson en het team van Aquatica Submarines

Aquatica Submarines Richard Branson zakte met een duikboot af naar de bodem van het 'Great Blue Hole'.

Aquatica Submarines .

Biologen breken zich het hoofd over bultrug die dood werd aangetroffen in de jungle

- Karen Van Eyken 24 februari 2019 22u34 Bron: Maritime Herald, Daily Mail

Bicho D'agua/Semma Een bijzondere vondst in de Braziliaanse jungle

Dieren Een bultrug van 11 meter lang is aangetroffen in de jungle van Brazilië, ver verwijderd van zijn natuurlijke habitat. Biologen onderzoeken wat de oorzaak zou kunnen zijn.

De walvis werd vrijdag gevonden in een mangrove op het eiland Marajo aan de monding van de Amazone. Het kadaver van de bultrug was tientallen meters van de zee verwijderd.

“We hebben de walvis slechts opgemerkt door de aanwezigheid van roofvogels. We zagen de aasgieren cirkelen boven het karkas dat enigszins verborgen lag in de jungle”, zei Dirlene Silva van overheidsinstantie Semma. Mogelijk lag het karkas er al enkele dagen.

Wetenschappers onderzoeken waarom het dier net op die vreemde plaats is terechtgekomen. Ze houden er rekening mee dat de walvis op zee gestorven is en vervolgens landinwaarts is geworpen door woeste golven. Het zou gaan om een kalf van 12 maanden oud.

“Niet alleen de vindplaats van het dode dier is mysterieus”, legde marinebiologe Renata Emin uit. “We vragen ons ook af wat een bultrug aan de noordkust van Brazilië komt doen in februari. Dat is namelijk zeer ongewoon.” Volgens de experte vertoeven bultruggen tussen augustus en november in Bahia aan de noordoostkust.

Vervolgens migreren de walvissen naar Antarctica.

“We vermoeden dat dit kalf gescheiden is geraakt van zijn moeder tijdens de migratie”, aldus Emin. Op het eerste gezicht zijn er geen verwondingen zichtbaar. Een autopsie zal meer duidelijkheid over de doodsoorzaak moeten brengen.

BELANGRIJKE E-MAIL ADRESSEN

bestuur@bermuda-divers.nl

buddy@bermuda-divers.nl

evenementen@bermuda-divers.nl

info@bermuda-divers.nl

instructeurs@bermuda-divers.nl

materialen@bermuda-divers.nl

opleidingen@bermuda-divers.nl

penningmeester@bermuda-divers.nl

pr@bermuda-divers.nl

privacy@bermuda-divers.nl

secretaris@bermuda-divers.nl

voorzitter@bermuda-divers.nl

webmaster@bermuda-divers.nl

DUIKER VAN HET JAAR 2018

Alvast bedankt aan het bestuur en leden van de Bermuda Divers om mij te kiezen als “Duiker van het jaar 2018”. Wie had dat gedacht dat ik op mijn 69ste nog in de prijzen zou vallen. Ik ben er zeer mee vereerd.

De Duiksport was voor mij een late roeping. Op mijn 50ste in 1998 ben ik samen met Guido en Rosita Roels gestart met duiken bij “Aquapol” te Sint-Niklaas. Hier haalde ik ook mijn 2* brevet. Onze duikstekken waren toen ook de Oosterschelde, Wemeldinge en Putje van Ekeren. Mijn eerste duikflessen waren dubbele 12 literflessen omdat ik teveel lucht verbruikte. Na het eerste opleidingsjaar gingen we samen met de club naar l’Estartit in Spanje. We hebben daar in de omgeving van de Medas Eilanden, een beschermd natuurgebied, prachtige duiken gemaakt. We vertrokken met Zodiacs naar de duikstekken en werden daar gedropt en na de duik terug opgepikt en naar de oever gebracht.

Maar in de zomer van 2003 ging het fout. Ik heb toen de schrik van mijn leven beleefd. We hadden afgesproken om rond 10u te vertrekken met een 20 tal duikers naar de Medes eilanden. Alles was de avond voordien geregeld en betaald. Er stond een windkracht van 7 Beaufort. Ik twijfelde maar liet me toch overhalen om samen met Guido en andere clubleden met de groep mee te gaan. We werden gedropt en spoelden als eendjes uit elkaar op het onstuimige water. Ik heb toen “het licht” gezien, ik dacht echt dat ik ging sterven. We waren mekaar allemaal kwijt en de Zodiac was niet te bespeuren. Uiteindelijk werd ik opgepikt en daarna besloot ik om nooit meer te gaan duiken.

Maar tijdens onze 1^e Egyptereis kreeg ik terug “duikkriebels”. Onze duikclub “Aquapol” was ontbonden dus moest er naar een ander alternatief gezocht worden. Guido Roels had ondertussen Marc Hemelaar leren kennen en we besloten om samen eens naar een duiktraining van de Bermuda Divers te gaan. En de rest is geschiedenis.

In 2012 heb ik mij samen met Guido aangesloten bij de Bermuda Divers. Ik neem bijna wekelijks deel aan de trainingen en de georganiseerde evenementen zoals Zomersnert, clubduiken en natuurlijk “het Kampeerweek(end)” staan stevast op onze kalender geprikt. Ik vind dat we een hele fijne club hebben met gezellige mensen en trainers.

Ondertussen hebben we dank zij de Bermuda Divers het kamperen leren kennen. We hebben ondertussen een caravan + tent aangeschaft zodat we aan het onovertroffen “Kampeerweekend” kunnen deelnemen. De BBQ staat al paraat voor seizoen 2019.

Hopelijk kunnen we samen nog vele leuke dagen en evenementen beleven.

Bedankt aan alle Bermuda Divers!

Etienne

Vakantie Egypte Marsa Alam 27/03/2018

Waarom grote witte haai ons kan helpen bij het genezen van kanker

De natuur ontwikkelde slimme strategieën waardoor genominstabiliteit bij haaien geen schade veroorzaakt

- AW 19 februari 2019 17u16

thinkstock De grote witte haai

Medisch De grote witte haai, u kent hem vast wel: koning te (water)rijk en de grote schrik van zowel dier als mens. Toch heeft het enorme roofdier nog veel in petto voor ons. Zo beweren onderzoekers dat het – al even sterke – DNA van de haai ons kan helpen in de strijd tegen kanker.

Enkele belangrijke weetjes over de haai die belangrijk zijn voor een goede interpretatie van het onderzoek: de witte haai of mensenhaai is de grootste roofvis ter wereld. Hij wordt gemiddeld vier tot vijf meter lang, maar de grootste exemplaren meten wel acht meter en hebben een gewicht van 3.400 kilogram.

Al gaan er geruchten de ronde dat de oudste witte haai wel 392 jaar is, de wetenschappelijke consensus is dat de zogenaamde mensenhaai zeventig jaar oud kan worden. En dat is al behoorlijk oud voor zo'n groot dier. Het is eveneens de reden waarom wetenschappers jarenlang het DNA van de dieren onderzochten.

Je zou namelijk denken dat de kans op bepaalde ziektes zoals kanker toeneemt naarmate een dier groter is en meer cellen krijgt, en/of langer leeft waardoor er meer DNA beschadigd wordt. Toch is dat niet het geval bij de witte haai. Op de een of andere manier worden de indrukwekkende beesten beschermd tegen de vervelende ziektes en andere ouderdomskwaaltjes.

Genoom van de haai

Nieuw onderzoek van de Save Our Seas Shark Centre USA (SOS SC), een studiecentrum verbonden aan de Amerikaanse Nova Southeastern University in Florida, licht een tipje van de sluier en ontcijferde het genoom (het geheel van genen in het DNA) van de haai.

Allereerst is dat genoom – zoals de haai zelf – veel groter dan dat van de mens, maar liefst anderhalve keer zo groot. Daarnaast kan de grote witte haai zijn DNA zelf genezen, iets waar wij ook niet toe in staat zijn.

Genoominstabiliteit is een belangrijke oorzaak van ernstige menselijke ziekten.

Mahmood Shivji, onderzoeker en auteur van de studie

Springende genen

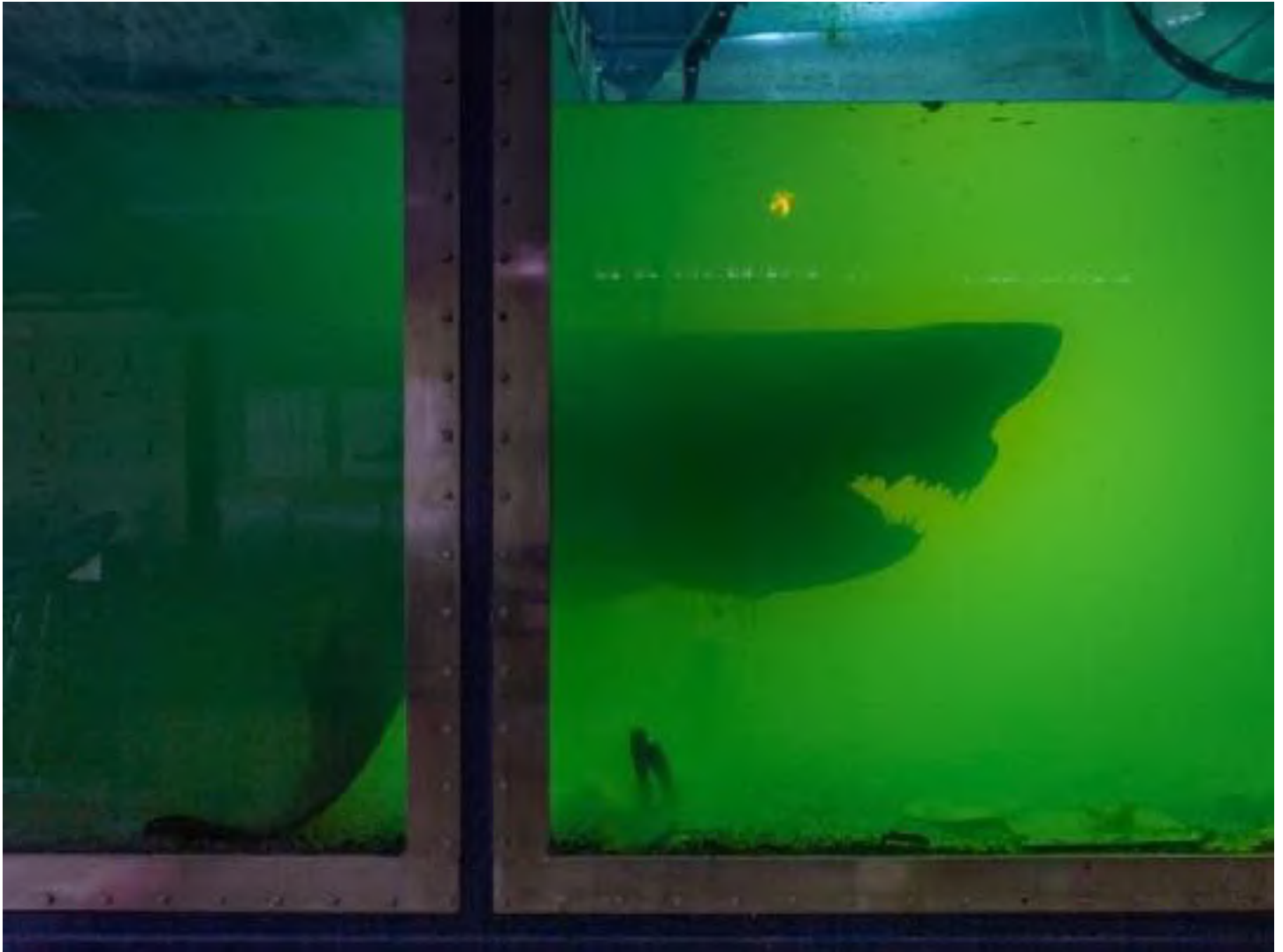
Een derde opmerkelijk gegeven is dat genoominstabiliteit of de aanwezigheid van zogenaamde ‘springende’ genen, geen issue is voor haaien. Bij de mens is die genoominstabiliteit een belangrijke oorzaak van kanker: stukjes DNA springen als het ware van het ene chromosoom naar het andere waardoor ze schade kunnen veroorzaken als ze op de verkeerde plaats terechtkomen. Bij de haaien lijkt dat gegeven veeleer een positief dan negatief effect te hebben. Meer zelfs, het kan de drijvende kracht zijn achter de DNA-reparatiemechanismen.

Natuurlijke strategieën

Waarom het onderzoek naar het genoom van de mensenhaai nu zo belangrijk is voor ons? “Genoominstabiliteit is een belangrijke oorzaak van ernstige menselijke ziekten”, aldus onderzoeker Mahmood Shivji. “De natuur ontwikkelde blijkbaar al enkele slimme strategieën om het genoom in deze grote haaien alsnog te stabiliseren. Er valt dus nog enorm veel te leren van de haaien. Die informatie kan nuttig zijn in de strijd tegen kanker en ouderdomsziekten.” De ziektes waarvan haaien gespaard blijven.

Fotograaf verkent verlaten dierenpark en stoot op mensenhaai op sterk water

- Joeri Vlemings 12 februari 2019 08u56 Bron: Vice
-

Dom Krapski/Instagram haai op sterk water, melbourne

Bizar Bijna 9,5 miljoen views al voor de video die Luke McPherson uit de Australische deelstaat Victoria in november op YouTube postte. Hij trok met een kameraad naar een verlaten dierenpark op anderhalf uur rijden van Melbourne. Ze filmde er het complete verval en botsten op een onwaarschijnlijke, griezelige achtergebleven gast: een mensenhaai op sterk water.

“Als een Damien Hirst in de solden”, schrijft kunstenaar en fotograaf Dom Krapski op *Vice*. Hij verwijst naar het kunstwerk van de Brit Damien Hirst uit 1991, met de welluidende titel *The Physical Impossibility Of Death In The Mind Of Someone Living*. Dat stelt een tijgerhaai op formaldehyde in een aquarium voor. Krapski ging vorige maand zelf een kijkje nemen in het gesloten dierenpark bij Melbourne, nadat een vriend hem het straffe verhaal op café had verteld. De twee verkenners wapenden zich eerst met “pijnlijk dure” gasmaskers, én met “veel goedkopere snacks”. “De schuur met de haai in was het eerste wat we vonden na twee minuten wandelen in het park”, schrijft Krapski. “We trokken een schuifdeur open en daar was het: een enorme, donkere tank, omgeven door rommel.” De haai is zo’n vier meter lang en drijft al jaren in het groenige aquarium van het dierenpark, dat in 2012 de deuren moest sluiten wegens inbreuken op dierenwelzijn en op andere wetgeving. In de video van Lukie Mc van afgelopen november komt de tank tevoorschijn op 16:56. We zien dat de rest van de kamer bezaaid is met kapotte arcadespellen en met rommel. Op een bordje aan de muur staat: “mysterieuze haai”.

De tijgerhaai op formaldehyde van kunstenaar Damien Hirst.

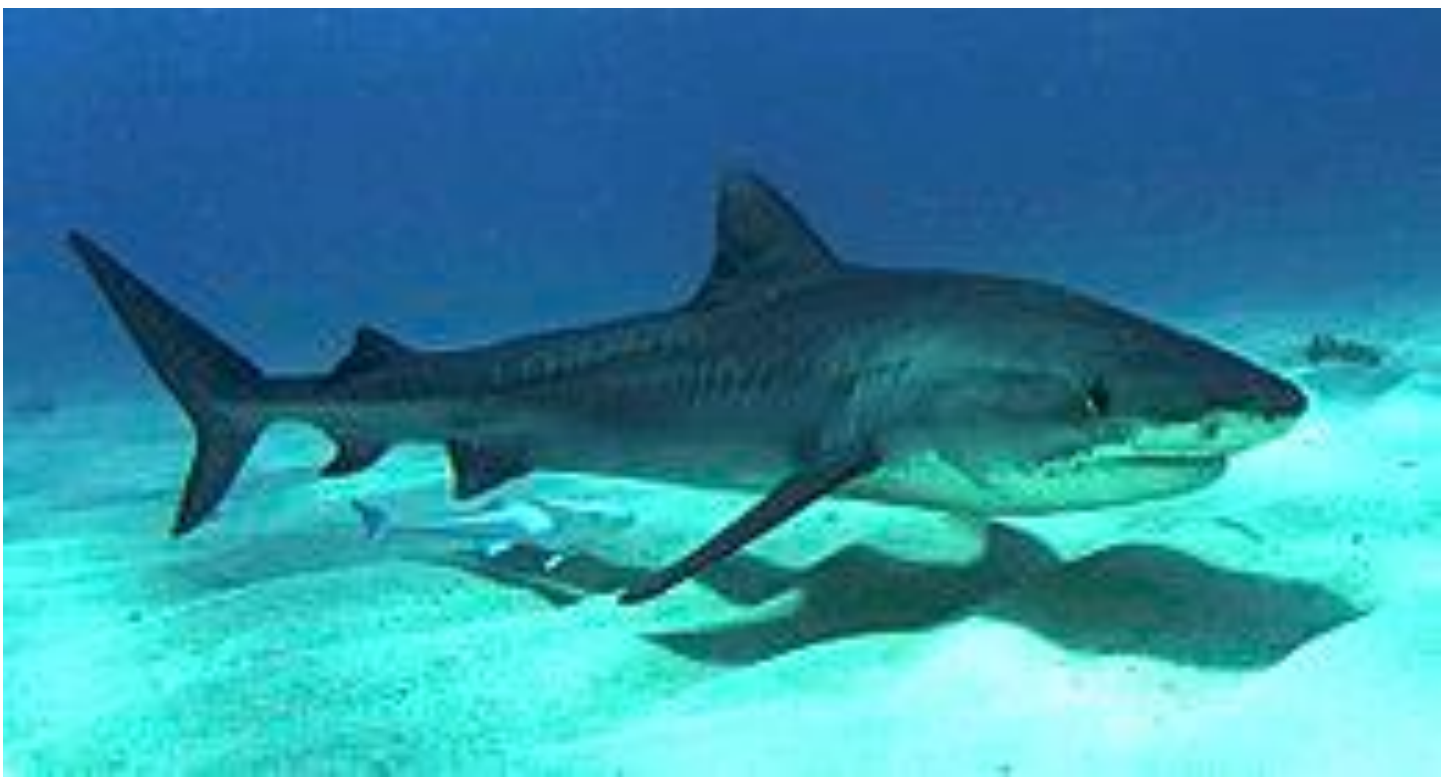

De mensenhaai vond de dood in vissersnetten aan de Zuid-Australische kust in 1998. De bedoeling was aanvankelijk dat het dier een tijdelijk onderkomen zou vinden in het dierenpark ten zuiden van Melbourne, omdat zijn vorige verblijfplaats in een ecotoerismecentrum voor pelsrobber opgedoekt was.

Google Street View Het dierenpark sloot in 2012 de deuren en ligt er nu vervallen bij.

Ook op [reddit](#) ging het hard met een foto van de bewuste haai. Lokale bewoners kennen het verwaarloosde park en zijn al jaren op de hoogte van de haai op sterk water. In het verleden werd de exacte locatie op sociale media zo veel mogelijk verzwegen. Toch kwamen er na de sluiting van het dierenpark duidelijk nog bezoekers over de vloer. En sinds het [filmpje op YouTube](#) viraal

ging, is het gewoon rampzalig geworden, zeker voor de altijd goed bewaarde maar nu wegrottende haai. Vandalen hebben het dak van de tank gesleurd en het glas laten barsten, waardoor er schadelijke gassen uit het aquarium ontsnappen. Ze hebben er ook rotzooi

zoals een defect tv-toestel in gegoooid. “Ik vermoed dat dit nu over een paar weken allemaal weg zal zijn”, besluit Krapski op *Vice*. “Ik denk dat er in iedereen wel ergens een pretbederver schuilt, maar sommigen kunnen zich beter beheersen dan anderen.”

Vliegen na het duiken: Eindelijk de feiten (niet slechts theorie)

De studie van de data verzameld in de eerste researchcampagne van het DAN Europe's Diving Safety Laboratory (DSL) "Flying after Diving" project is afgesloten. De resultaten zijn vrij verrassend, zo zelfs dat ze in aanmerking komen voor publicatie in *Aviation Space and Environmental Medicine*, een goed bekend staand wetenschappelijk tijdschrift.

Verschillende theorieën

We hebben gezien wat ervoor komt, wat er gebeurt tijdens en nu... Komt er een "wat gebeurt er erna." Op het gebied van post-duik vliegen markeert het DAN's "Flying bubbles" project het onderscheid tussen theorie en feiten.

Voor dit project bestonden er uiteenlopende aanbevelingen over hoe lang we na een duik moesten wachten alvorens een vliegtuig te nemen om het risico van decompressieproblemen, veroorzaakt door de lagere cabinedruk, te vermijden. Maar dit was echter alleen maar gebaseerd op theorie: in het geval van DAN was de lengte van de wachtperiode vastgesteld door te kijken naar werkelijke situaties van decompressieongevallen, terwijl het in andere gevallen het gebaseerd was op de aanname dat "er tot nu toe niet veel problemen zijn geweest, dus laten we het blijven doen zoals we het nu doen.

Degenen die met de oude U.S. Navy tabellen hebben gewerkt, hebben waarschijnlijk nog wel vage herinneringen aan het feit dat je in groep "D" moest zitten alvorens te gaan vliegen. Het was in sommige gevallen zelfs mogelijk om direct te gaan vliegen! Vervolgens werden er vaste intervallen aan toegevoegd (24 of 48 uur), afhankelijk van of de laatste duik een enkele of een herhalingsduik was en of hij binnen of buiten de grafiek viel. Zelfs onder beroepsduikers en militaire duikers varieert de wachttijd voor het aan boord gaan van een commerciële vlucht van 2 tot 24 uur.

In 1989, werd de eerste "Flying After Diving" workshop gehouden; georganiseerd door de Undersea and Hyperbaric Medical Society. De richtlijnen opgesteld tijdens de workshop, in overeenstemming met DAN, waren niet heel beperkend en werden toegepast voor het vergroten van de duikveiligheid. Maar veel van de eigenaren van duikcentra protesteerden en stelden dat een dergelijke toepassing de zaken van duikcentra op eilanden schade zou toebrengen.

Van 1992 tot 1999 heeft DAN experimenten uitgevoerd in het DUKE University Medical Centre F.G. Hall Laboratory en daarbij 500 mensen tijdens 800 vluchtsimulaties gevolgd. Het waren simulaties want deze "vluchten" vonden plaats in een hyperbare kamer. DAN heeft daarnaast ook het verband onderzocht tussen het risico van decompressieongeval en het oppervlakte-interval voor vliegen in een "case controlled study", een analyse of gebeurtenissen in het verleden waarbij zich al dan geen incidenten voordeden.

Maar op vele terreinen van de geneeskunde hebben laboratoriumstudies resultaten opgeleverd, en kunnen die nog steeds opleveren, die anders zijn dan de resultaten verkregen "in het veld". Bovendien kunnen sommige fenomenen niet in het laboratorium nagebootst worden. Je kunt bewijs van deze discrepantie vinden in een artikel gepubliceerd door *Alert Diver* (Europese Editie, 3/2006) door Dr. R. Vann: "Vliegen of het bereiken van grote hoogtes na herhalingsduiken in de loop van een aantal dagen kan niet het onderwerp van studie in een laboratorium (hyperbare kamer) zijn."

Terugkomend van een researchtrip in 2011 in de Malediven kregen Dr. Danilo Cialoni en Massimo

Pieri, beide betrokken bij onze researchafdeling (Diving Safety Laboratory) een fascinerend idee waarbij DAN Europe Research (in het bijzonder Prof. Alessandro Marroni en Prof. Costantino Balestra) zouden worden betrokken: een researchproject dat klonk als een uitdaging.... het maken van cardiale echo's direct tijdens een vlucht voorafgaand aan een duiktrip.

Cardiale echo tijdens een vlucht

Het uitvoeren van een dergelijke uitdaging was moeilijk, bijna onmogelijk, vooral om door de bureaucratie lint heen te komen. Hierbij waren twee DAN partners, Albatros Top Boat en Neos Air, fundamenteel. Om een EMI (ElectroMagnetic Interference) certificering te verkrijgen, nodig om de echo tijdens een vlucht te gebruiken, moesten DAN Europe technici en onderzoekers een heleboel uren tijdens de nacht op Milaan Malpensa luchthaven doorbrengen. De uitdaging werd uiteindelijk overwonnen en voor de eerste keer konden we zien wat er zich werkelijk in het lichaam van een duiker voordoet tijdens een vlucht.

In alleen al de eerste onderzoekswEEK in de Malediven werden er meer dan 4.000 dossiers aangelegd, wat uiteraard gevolgd is door een lange en accurate analyse.

De methodologie van cardiale echo monitoring bestaat uit vier controlefasen. De eerste vindt plaats tijdens de vertrekvlucht als de duiker in de laatste 48 uur nog geen duik heeft gemaakt. Deze eerste testen zijn bruikbaar om data te verkrijgen die nog niet beïnvloed zijn door hyperbare blootstelling en om vast te stellen waar in medisch jargon als het "echocardiografisch venster" naar verwezen wordt. Het vastleggen van een accurate meting van de cabinedruk iedere 15 minuten is mogelijk door gebruik te maken van de Dive System "iDive Pro" duikcomputer, een partner van DSL en DAN Europe.

In de tweede fase worden echocardiografische en andere testen na ieder duik uitgevoerd in de loop van een week tijdens een cruise. Weken van specifiek onderzoek gaan zo deel uitmaken van het reguliere ritme aan boord van het mooie "Duke of York" cruiseschip; niet zo heel anders dan

een normale cruise naar de Malediven maar met een routine van wetenschappelijk belang: ieder keer als een duiker boven komt moet hij/zij naar de spa die voor de gelegenheid omgevormd is tot een “onderzoekskamer” en medisch zorgcentrum, en daar verschillende testen ondergaan. Duikprofielen worden door de computer gecontroleerd en gedownload voor de volgende testen. Alle duiken worden binnen de nultijden gemaakt, het opstijgen gebeurt met de correcte snelheid en een veiligheidsstop van 3 minuten op ongeveer 5 meter diepte wordt altijd in acht genomen. Geen van de duikers heeft ooit decompressieongeval gehad. De derde controlefase vindt plaats in de luchthaven waar cardiale echo's van de duikers worden gemaakt, vlak voor het aan boord gaan van het vliegtuig na een 24 uren oppervlakte-interval. IN de laatste fase, tijdens de vlucht naar huis worden alle duikers gecontroleerd via cardiale echo en doppler op precies 30, 60 en 90 minuten nadat het vliegtuig de kruishoogte heeft bereikt.

Data analyse

Het researchproject is in 2013 tijdens de [EUBS](#) (European Underwater and Baromedical Society) conferentie gepresenteerd en kreeg de [Zetterström Prijs](#) voor de beste wetenschappelijke posterpresentatie.

Sommige van de verzamelde data zijn gemakkelijk te begrijpen. Bijvoorbeeld dat er op de heenreis geen bellen aangetroffen werden bij geen enkele duiker die aan de studie deelgenomen had. Hoewel dit een vanzelfsprekend resultaat lijkt, was deze test nodig omdat dat het bewijs levert dat als er bellen in de duikers op de terugvlucht werden gevonden ze niet veroorzaakt waren door de vlucht zelf, maar door het gecombineerd effect van duiken en de daaropvolgende drukverlaging tijdens de vlucht.

Andere data die naar voren kwamen uit de studie waren onverwacht. Er werd bijvoorbeeld altijd geloofd dat een vlucht met een langere duur een groter risico oplevert vergeleken met een vlucht van middellange duur; het tegenovergestelde is echter waar. Dit is hoogstwaarschijnlijk vanwege de hoogte van de vliegtuigdruk, ongeveer 1500-1800 meter boven zeeniveau voor een reis naar de Malediven en 2400 meter boven zeeniveau (maximum toegestaan) voor trips naar bestemmingen dichterbij.

Het onderzoek van de duikers in de luchthaven voor de terugreis, waarbij geen bellen werden aangetoond, heeft ons de gelegenheid gegeven te berekenen dat een interval van 24 uur wachttijd voldoende is als men op zeeniveau blijft, zodat zich geen bellen kunnen vormen.

Het is duidelijk dat sommige duikers meer bellen ontwikkelen van anderen, zelfs voor degenen met een vergelijkbaar duikprofiel. De onderzoeken tijdens de cruiseweek maakten dat de deelnemers in drie categorieën verdeeld konden worden: degenen die geen bellen vormen, degenen die zo nu en dan bellen vormen en de “belgevoelige” duikers die na ieder duik bellen vormen. Om een consequente vergelijking te verkrijgen moesten de duikprofielen weinig invloed hebben op de rangschikking (het is duidelijk dat een zwaar profiel meer bellen kan vertonen dan een lichte).

De analyse tijdens de vlucht heeft laten zien dat de meerderheid van de duikers geen bellen tijdens de terugreis ontwikkelden met een interval na de laatste duik van 24 uur, maar dat de “belgevoelige” duikers dat wel deden. Het is daarom raadzaam dat mensen die in deze categorie vallen hun wachttijd voor een vlucht verlengen. Tijdens de week bleken twee mensen “super belgevoelig” te zijn en ze werden geadviseerd om de laatste duik niet te maken, waardoor hun wachttijd voor het vliegen 36 uur was. Het is significant dat geen van deze duiker bellen ontwikkelde tijdens de vlucht. Voor degenen die gemakkelijk bellen ontwikkelen is een wachttijd van meer dan 24 uur geschikt. Als alternatief suggereert DAN Research als preventieve maatregel normobare zuurstof te ademen.

Het hoogste niveau aan bellen werd gezien 30 minuten na het bereiken van de kruishoogte en werd daarna minder tijdens de 60 tot 90 minuten periode; in feite net zo als het gaat bij terugkeer naar het oppervlak na een duik. Aan de andere kant werkt drukverlaging net zo als de opstijging en geeft dezelfde effecten. Naarmate de tijd verstrijkt op die hoogte wordt de verzadiging van het lichaam steeds minder en worden de bellen kleiner. Er bestaat een andere mogelijke verklaring: de kleine belletjes zijn al in het bloed aanwezig, maar zijn zo klein dat ze niet gezien worden door een normaal echocardiogram. Het verlagen van de druk zou hun afmeting kunnen doen vergroten en ze daardoor zichtbaarder maken.

Wat zullen resultaten in de toekomst kunnen betekenen voor duikers? Zoals Prof. Alessandro Marroni zei: “We gaan zonder omwegen af naar een toekomst waar het individuele component van invloed kan zijn op het mathematische model, waardoor er grotere nadruk gelegd zal worden op de praktische toepassing van onderzoek op duikveiligheid. Tot op heden hebben we wiskunde toegepast met haar huidige algoritmes als we het lichaam bestudeerden, maar nu beginnen we op een nieuw, fascinerend pad dat ons gaat helpen om eenvoudige, fysiologische parameters in de wiskunde op te nemen waardoor die algoritmes beter aangepast worden aan ons organisme. De toekomst komt er aan en DAN Europe heeft besloten die met de hulp van duikers op de best mogelijke wijze tegemoet te treden; ze bewust te maken van huidige en toekomstige stappen voorwaarts.

VISRECEPT

Verse Zalmrolletjes

Ingrediënten: Nodig voor 16 hapjes.

Vulling:

120 gr. wortel

120 gr. rettich

2 eetlepels verse koriander

1 lente-ui of sjalotje

3 eetlepels pijnboompitten

½ eetlepel sesamolie

2 eetlepels vissaus

1 eetlepel sesamzaad

3 eetlepels limoensap

1 eetlepel honing

Zalm:

500gr. carpaccio van zalm of indien niet beschikbaar, sneetjes gerookte zalm.

Afwerking:

Zalmkuit, lente-uitjes of koriander, geroosterde witte sesamzaadjes.

Werkwijze:

Schil de wortel en de rettich en snijd in fijne julienne. Hak de koriander, het sjalotje of de lente-ui en de pijnboompitten fijn.

Schep alle ingredienten voor de vulling in een kom, meng goed en laat even trekken.

Zalm:

Versnijd de rauwe zalm in mooie reepjes van 3 bij 12 cm. Leg een stukje zalm op het werkvlak en daarboven 1 eetlepel vulling. Rol stevig op tot hapklare rolletjes en zet koel weg.

Afwerking:

Schik de rolletjes op schaaltes en versier deze met zalmkuit, sesamzaadjes en lente-uitjes.

Eet smakelijk!!!

Zeldzame maanvis van bijna 2 meter groot aangespoeld op strand in Australië

- KVDS 21 maart 2019 10u29 Bron: AFP, ABC
-

AFP

Dieren Op een strand in het zuiden van Australië is een maanvis van bijna 2 meter groot aangespoeld. Een vrouw deelde beelden van het dode dier op Facebook en die gaan nu de wereld rond. Volgens een expert zou het om een soort gaan die niet vaak voorkomt in de regio.

Het dier kwam afgelopen weekend vlakbij de monding van de Murrayrivier op het strand terecht. Op foto's is goed te zien hoe groot het is, omdat er twee volwassen mensen naast poseren.

Zonnebaden

Veel is er niet geweten over de vissoort. Ze valt vooral op door haar vorm en lijkt op een platte kop met een staart. Gemiddeld worden de dieren 1,8 meter groot en 1.000 kilogram zwaar, maar er zijn exemplaren van meer dan dubbel die omvang bekend. Hun Engelse naam – sunfish – verwijst naar hun gewoonte om plat aan het wateroppervlak te gaan liggen, alsof ze zonnebaden. De benaming in het Nederlands – maanvis – refereert dan weer naar de ronde vorm van de vis.

“Er komen drie soorten maanvissen voor in de Zuid-Australische wateren en deze lijkt me de meest zeldzame”, aldus Ralph Foster, hoofd van de viscollectie van het South Australian Museum. “Ze kunnen nog een heel stuk groter worden, ik denk dat deze een gemiddelde omvang heeft. Het is bekend dat ze zelfs boten kunnen beschadigen en jachten tot zinken kunnen brengen.” (*lees hieronder verder*)

AFP

De vrouw die de foto nam, is overdonderd door de aandacht. “Ik had dit nooit verwacht”, vertelde Linette Grzelak aan het [Franse persbureau AFP](#).

Het is niet de eerste keer deze maand dat er een maanvis aanspoelt. Eerder was dat ook al het geval op het strand van [Santa Barbara in Californië](#). Daar was het de eerste keer in 130 jaar dat er zo'n vis gevonden werd. Dat exemplaar was zelfs 2,5 meter lang.

De Panne

Ook in onze contrijen werd het dier al gespot. [Anderhalf jaar geleden](#) spoelde een maanvis van ongeveer een meter groot aan in Zeeland en [twee winters geleden](#) werden er zelfs vijf gevonden aan onze eigen kust, onder meer in De Panne. Daar ging het om een exemplaar van 80 centimeter. Dat was volgens het Koninklijke Instituut voor Natuurwetenschappen wel erg uitzonderlijk.

Caribische zeekoe geboren in Burgers' Zoo

NU.nl Zondag 24 maart 2019

Een Caribische zeekoe is in de nacht van maandag op dinsdag geboren in Burgers' Zoo. Het Arnhemse dierenpark meldt dat het jong op het oog kerngezond is. Het is nog niet zeker wat voor geslacht de zeekoe heeft, maar de verzorgers denken dat het om een mannetje gaat. Het is het eerste jong van een 5,5 jaar oude vrouwtje. Vanwege haar leeftijd is de komende periode "nog wel even spannend" voor de verzorgers en biologen. Burgers' Zoo vergeleek het vrouwtje eerder met een aanstaande tienermoeder, omdat vrouwelijke zeekoeien met vijf jaar geslachtsrijp zijn. Het park maakte in januari bekend dat de geboorte er aan zat te komen, maar kon destijds geen details geven over de uitgerekende datum. Dit komt doordat Caribische zeekoeien een draagtijd hebben van twaalf tot veertien maanden.

Daarnaast is het volgens Burgers' Zoo lastig om een echo te maken van een honderden kilo's wegende zoogdier dat onder water leeft. Ook wilden de verzorgers het drachtige vrouwtje niet onnodig stress bezorgen.

Het kersverse gezin, dat verder uit een zeventienjarig mannetje bestaat, leeft in de Mangrove. Dit is een groot overdekt ecosysteem. Burgers' Zoo is het enige dierenpark in Nederland waar zeekoeien leven. De laatste geboortes vonden hier plaats in 1993 en 1995.

Burgers' Zoo deelt eerste beelden pasgeboren zeekoe
Zie ook: **Burgers' Zoo verwacht in Europa zeldzame geboorte van zeekoe**

Meest bedreigde zeezoogdier ter wereld bijna uitgestorven: nog maar tien Californische bruinvissen meer

- LH 18 maart 2019 16u19 Bron: Scientias, New Scientist

Greenpeace De Californische bruinvis of vaquita.

Dieren In 1997 werden er nog 567 exemplaren geteld. In 2015 waren er nog 60, in 2017 nog 30 en nu zijn er waarschijnlijk nog maar tien Californische bruinvissen meer op de aarde. De vaquita staat volgens onderzoekers op het punt om uit te sterven. Toch is er nog een sprankeltje hoop.

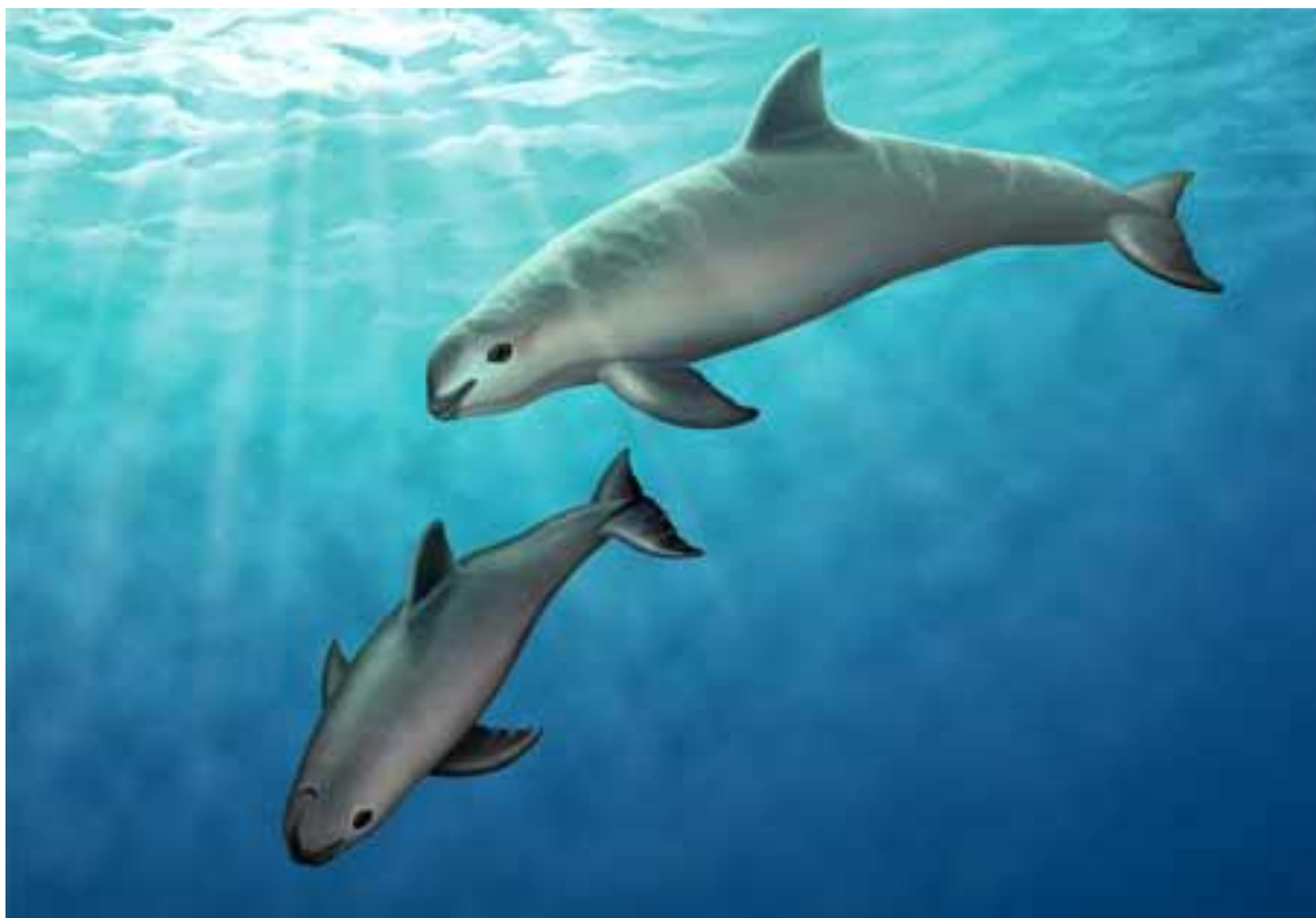
De Californische bruinvis komt voor in ondiepe lagunes in het noorden van de Golf van Californië. Hij deelt zijn leefgebied met de zeer gewilde vis totoaba. De blaas van de totoaba is een dure delicatessie in Azië, en wordt vanuit Mexico illegaal verhandeld naar China. Dat is meteen de reden waarom het zo slecht blijft gaan met de Californische bruinvis: veel exemplaren raken verstrikt in de netten die worden uitgeworpen voor de totoaba.

In de zomer van 2018 stelden onderzoekers vast dat de populatie vaquita's uit niet meer dan 22 individuen bestond. Dit was echter voorafgaand aan het visseizoen. Op 12 maart ontdekte Sea Shepherd, een organisatie die strijdt tegen illegale walvisvangst, nog een dode vaquita in een kieuwnet. [Nu is er het schrikbarend rapport van het International Committee for the Recovery of the Vaquita \(CIRVA\).](#)

Volgens de onderzoekers is er nog een sprankeltje hoop. De vaquita's die nog in leven zijn, krijgen namelijk nog steeds jongen en de resterende dieren lijken gezond. Ook ervaren de bruinvissen

voorlopig geen problemen met ziekte of gebrek aan voedsel. De enige bedreiging is dus de illegale visserij. Daarom doen onderzoekers en organisaties opnieuw een oproep naar de Mexicaanse overheid. “Een van de meest ongelooflijke wezens op aarde staat op het punt voor altijd van de wereld te worden geveegd”, zei Sarah Uhlemann, internationaal

programmadirecteur van het Center for Biological Diversity. “Toch heeft Mexico enkel beloften op papier gedaan om deze bruinvissen te beschermen tegen dodelijke netten. De tijd dringt. President Lopez Obrador moet de vaquita redden.”

Koraal rond eiland Sint-Maarten sterft massaal af door nieuwe ziekte

- kg 14 maart 2019 13u59 Bron: Belga
-

Getty Images/iStockphoto Illustratiefoto.

Een nieuwe ziekte heeft de steenkoraalriffen voor de kust van Sint-Maarten ernstig aangetast. Volgens natuurwebsite Nature Today is al 50 tot 90 procent van het steenkoraal aangetast of afgestorven. Duikers en zwemmers moeten oppassen dat ze de ziekte niet verspreiden.

De ziekte 'Stony Coral Tissue Loss Disease' is voor het eerst gezien voor de kust van Florida in 2014. Sindsdien dook de ziekte op bij Mexico, Jamaica en de Maagdeneilanden. Sint-Maarten is het eerste Nederlandse gebied in de Cariben waar de ziekte toeslaat, zo hebben onderzoekers van de Nature Foundation Sint Maarten vastgesteld.

De koraalziekte lijkt veroorzaakt te worden door een bacterie. Zeker twintig koraalsoorten zijn volgens de natuurwetenschappers

vatbaar voor de aandoening.

Verspreid door duikers

Omdat de ziekte wordt verspreid door direct contact en watercirculatie, krijgen duikers het dringende verzoek om hun materiaal na elke duik bij Sint-Maarten grondig schoon te maken. Zwemmers moeten opletten dat ze geen koraal aanraken. Plasticvervuiling maakt de kans op infectie groter, stelt de Caribische Nature Foundation.

Recreatiedomein De Ster krijgt ‘waterbus’... Voor duikers!

Afgedankte lijnbus maakt deel uit van oefenparcours voor duikers

Kristof Pieters 14 maart 2019 16u39

Sint-Niklaas Sint-Niklaas heeft voortaan zijn eigen ‘waterbus’. Om een ritje te maken, moet men wel een duikpak aantrekken want de bus werd donderdag afgezonken op de bodem van de vijver van recreatiedomein De Ster. Daar zal de bus deel uitmaken van een oefenparcours voor duikers.

De vijver van het recreatiedomein De Ster is al enkele jaren een hotspot voor duikers. “Zowel de brandweer als het leger komen hier regelmatig oefenen”, zegt directeur Pieter Debaets. “Duikers komen van overal om hier te oefenen. Momenteel ligt er op de bodem van de vijver ook al een oude ziekenwagen en speedboot. We wilden het oefenparcours al een tijdje uitbreiden met iets attractiefs en deze oude lijnbus leek ons geknipt.”

Het gaat om een oude lijnbus die al dienst heeft gedaan heeft als oefenmateriaal voor brandweer en politie. Het afgedankte voertuig van 8 ton werd donderdagochtend afgezonken naar het diepste punt van de vijver, op zo'n 10 meter onder het wateroppervlakte. “Hier zijn heel wat voorbereidingen aan vooraf gegaan”, vervolgt Debaets. “De bus is uiteraard volledig gestript, maar ook ontvet en ontdaan van batterijen en olie. We willen immers zeker niet dat de waterkwaliteit van onze vijver hierdoor zou aangetast worden.”

Het afzinken van de bus gebeurde door het leger zelf. Ook het duikteam van de brandweer leverde ondersteuning. Het gevaarte werd eerst met een grote kraan in het water gehesen. Er werden opblaaskussen gebruikt zodat de bus bleef drijven waarna ze met een bootje naar de finale ligplaats werd getrokken. De operatie verliep zonder enig probleem.

“In de nabije toekomst gaan we er ook nog een bushokje bijplaatsen”, lacht Pieter Debaets. “De bus moet nu eerst een tijdje op de bodem liggen en zich ‘zetten’. Na een paar maand zullen alle oefenobstakels dan met touwen aan elkaar worden verbonden zodat er een echt parcours ontstaat. We willen op die manier het recreatiedomein attractiever maken voor duikers. Ook individuele duikers zijn hier namelijk welkom. We krijgen nu al regelmatig groepen en die komen uit heel Vlaanderen. Uiteraard mag er niet zonder begeleiding worden gedoken en moet men wel over de vereiste kwalificaties beschikken alvorens hier te komen duiken.”

Het leger en de brandweer zijn intussen al vaste klant bij het recreatiedomein. “De bus is ook voor hen erg interessant om oefening te organiseren. We zijn wel niet van plan om nog meer grote voertuigen te laten afzinken, want het mag ook geen onderwaterautokerkhof worden. Ik hoor van duikers veel positieve reacties over ons duikparcours. De zichtbaarheid is hier blijkbaar heel goed en er zitten weinig algen in het water. Met deze nieuwe ‘onderwaterattractie’ willen we ons dan ook nog meer gaan profileren als duiklocatie.”

VISSERIJNIEUWS

Bron: Visserijnieuws / Aquacultuur - met dank aan Martijn de Bruijn

Oesterkweker Joe Harty geeft uitleg aan Jeroen Hoogstrate (YE 46), Yvet Luggens (mosselveiling), Chris Stekete (YE 170), Martin Bout (BRU 49), Leo Vorthoren (PO Mossel) en Joachim Schot (ZZ...

Oriëntatiereis mossel- en oestersector

Zeeuwse harten open in Ierland 9 uur geleden

CORK - Zo'n dertig mosselen oesterkwekers en andere vertegenwoordigers uit de schelpdierensector hebben deze maand een driedaagse oriëntatiereis naar Ierland gemaakt. Het was het tweede jaar op rij dat op initiatief van de Nederlandse Mosselveiling - een meerdaags bezoek aan mossel- en oestergebieden in het buitenland werd gebracht.

In Dungarvan Bay in het zuiden van Ierland werd allereerst het oesterkweekbedrijf Harty Oysters bezocht. Harty kweekt in de baai oesters op tafels. De jonge Joe Harty vertelde enthousiast over het uitstekend draaiende familiebedrijf dat erin is geslaagd, door zelf rechtstreekse contacten te leggen, een goede markt in China op te bouwen. Harty deed de handreiking om in samenwerking met Nederland ook een markt voor Ierse oesters in de Verenigde Staten te creëren.

Mobiel onderwijs

Op de tweede dag gaf Richard Donnelly van BIM (Irelands Seafood Development Agency) een inspirerende presentatie over het succesvolle, vrijwel geheel gesubsidieerde, onderwijsproject Aquaculture Remote Classroom. Een truck fungeert als mobiel klaslokaal om op basisscholen gastlessen te verzorgen over aquacultuur. Met virtualrealitybrillen zien de leerlingen onder meer hoe mosselen onder water leven. Een project dat mogelijk ook in Nederland navolging kan krijgen.

Ierse oesters gereed voor export. Van links naar rechts: Angelo Kouwenhoven (ministerie LNV), Gijsbert Spek (Pefa), Jan Bout (BRU 49), Julien Barbé (Barbé Groep), Johan van Nieuwenhuijzen (UFA/Mosselveiling)...

Donnelly signaleerde verder de verontrustende ontwikkeling dat een product als mosselen met zoveel pre's (makkelijk te bereiden, lekker, superfoods en duurzaam) toch een matige marktpositie en prijs heeft. Ierse zalm en oesters hebben de afgelopen pakweg tien jaar een sterke prijsstijging laten zien, terwijl de prijs van mosselen op hetzelfde niveau blijft. Volgens Donnelly moet dat anders kunnen. De BIM-vertegenwoordiger pleitte ervoor om samen met Nederland de afzetbevordering van mosselen op te pakken.

Mossels gereed voor export.

Bij Bantry Bay werden in de middag tijdens voor Ierland kenmerkende regenbuien de hangcultuuroperaties van Bantry Harbour Mussel bekeken, om vervolgens in de pub van Whiddy Island met een glas Guinness in de hand weer droog te worden. De laatste dag stond in het teken van de Ierse bodemcultuurmosselen

en werd de haven van Cromane bezocht. De heftige wind maakte een vaartocht niet mogelijk, maar vele harten gingen open bij het terugzien van bekende mosselkotters die de afgelopen decennia aan de Ieren zijn verkocht. Het bijna honderd jaar oude schip van de familie Otte uit Bruinisse – „waarschijnlijk gebouwd van hetzelfde staal als de Titanic”, aldus Cees Otte - ligt nu op het droge te wachten op een nieuwe eigenaar.

De mosselkotter B 931 op het droge. De voormalige BRU 14 heeft nog altijd het gemeentewapen van Bruinisse op de steven en is te koop. In de Bantry Bay is de afgelopen twee jaar geen mosselzaad...

Initiatiefnemer Johan van Nieuwenhuijzen kijkt terug op een geslaagde reis. „Een reis als deze zorgt altijd weer voor nieuwe inzichten en leidt tot hernieuwde onderlinge contacten. Dat is ook ons doel.” De verwachting is dat ook in 2020 weer een buitenlandse reis op het programma zal staan.

Zakjes gekweekte tafeloesters.

NIET VERGETEN

- Is je medische keuring in orde.
-
- Duikfles gekeurd en gevuld.
-
- Al je overige duikspulletjes nagezien.
-
- Duikpakken willen nog wel eens krimpen in de winter.
-
- Vergunning voor de Put van Ekeren.
-
- Volgende Buddy komt begin juli uit, er is nog tot 30 juni tijd om materiaal in te leveren. We hebben nog plaats.
-
- Etc.

EVENEMENTEN KALENDER 2019

NIEUWJAARSBORREL: VRIJDAG 4 JANUARI/ ZWEMBAD

TODI - BERINGEN: ZONDAG 24 FEBRUARI

ZOMERSNERTDAG : ZONDAG 14 APRIL

***KAJAKTOCHT OP DE LESSE + AMBACHTELIJKE BROUWERIJ : ZATERDAG
18 MEI***

KAMPEERWEEKEND : 14 , 15, 16 JUNI (ONDER VOORBEHOUD)

BUITEN ZEELAND DUIK : ZONDAG 22 SEPTEMBER

FEESTAVOND : ZATERDAG 23 NOVEMBER

OUDEJAARSDUIK : DINSDAG 31 DECEMBER

Zorg dat je er bij bent!!!!